

Beograd,
2009/2010

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

VELIKI TRIP
(radni naslov)
(scenario za celovečernji film)

1. ENT. LIFT. DAN

PAVLE, 35 godina, momak srednje visine, kratke smeđe kose, u dugom kožnom kaputu, stoji u liftu. Zuri u svoj odraz u prljavom ogledalu.

PAVLE:

Pavle, izgledaš grozno.

Posegne rukom u kaput, izvuče pilulu i proguta je. Njegov odraz u ogledalu se iskrivi u karikaturalnu grimasu. Pavle se iskezi svom odrazu.

PAVLE:

E, sad je bolje.

2. EXT. PARKING ISPRED ZGRADE. DAN

Otvaraju se vrata zgrade pored parkinga. Izlazi Pavle.

Pavle sporo prilazi crvenom "fordu" pokrivenom belim flekama golubijeg izmeta. Koraci su mu teški kao da mu je neko privezao tegove za noge. Na par metara od kola se saplete i padne. Nailazi KOMIŠIJA RAJA, rane šezdesete, vodi pudlicu, nosi kapicu a la Inspektor Kluzo.

KOMIŠIJA RAJA:

Kako je komšija?

Pavle zauzme ležernu pozu, kao da leži na kauču.

PAVLE:

Nikad jači, čika-Rajo. Nikad jači. Idem na sastanak na televiziju. Zbog posla. Dečija redakcija. Big dil.

Pavle mu namigne ležerno.

KOMIŠIJA RAJA:

Naravno da idete. A da vam ja pomognem da ustanete? Raja se sagne da mu pomogne. Pavle zareži i četvoronoške krene prema kolima. Pudlica krene za njim. Pavle ustaje s mukom, vadi ključ, otključava vrata. Pudlica mu zaskoči nogu i počne da se "pari" s njom.

KOMŠIJA RAJA:

Žaki!

PAVLE:

Neka komšija, nek bar neko u zgradi ima seksualni život! Raja ga besno pogleda. Pavle strese psa s nogavice i uđe u kola. Zatvara vrata. Okreće ključ . Motor zabrunda.

3.ENT. CRVENI "FORD". DAN

Pavle vozi kola desnom rukom. Promiču zgrade pored Autoputa-Dušanovac. U levoj ruci mu je sok sa slamčicom firme McBurger a na kontrolnoj tabli hamburger umotan u McBurger papir. Pavle srkne sok.

PAVLE:

Jebote, ovo nema ukusa.

Slobodnom rukom vadi pljosku iz kožnog kaputa i sipa u čašu a zatim otpija. Namršti se. Sipa još iz pljoske a zatim se nasmeši.Odlaže sok. Zagrise hamburger. Zagusi se. Uzima sok i inspira grlo. Spušta ruku u jaknu, vadi kesicu sa travom, sitno je mrvi slobodnom rukom i sipa na hamburger.

PAVLE:

Malo origana....

Pavle vraća kesicu u jaknu a zatim jede hamburger.

PAVLE:

Mmmmm, meditativno!

Automobil stane s treskom. Bela para izbija iz prednjeg dela automobila.

4.EXT.AUTOPUT.DAN

Pavle pretura po motoru, ispod podignute haube. Para kulja iz kola.

5.ENT.CRVENI FORD. DAN

Pavle sedi za volanom i plače.

PAVLE:

Zašto si mi crkao, kukuuuuu?!

Pavle se sagne i ušmrkne "crtu" sa komandne table.

PAVLE:

Zar baš sad da me izneveriš, ljuta makinooooo?

Pavle se sagne i ušmrkne još jednu crtlu. Blago potapše nos.

PAVLE:

Okej, to je to. Ćao, bajo!

Pritisne dugo sirenu i otvori vrata. Izlazi. Zalupi vrata za sobom.

6.EXT. AUTOPUT. DAN

Pavle stoji pored autoputa. Nailazi taksi- žuta "mečka".

Pavle iskoči pred kola. Kola stanu.

7. EXT. ISPRED ZGRADE RTS. DAN

Taksi se parkira ispred RTS-a uz škripku kočnica. Iz taksija, uz tresku vrata, izlazi Pavle.

TAKSISTA, kasne dvadesete, čelav, proviri kroz prozor.

TAKSISTA:

Ti ćeš da mi duvaš u kolima! Mamicu ti narkomansku!

PAVLE:

Nemoj tako. Ja sam edipovac.

Taksista ga pogleda zbumjeno.

TAKSISTA:

Stvarno?

PAVLE:

Aha. Rekla mi sinoć tvoja keva dok smo se tuširali posle sekса.

Taksista besno otvara vrata. Pavle potrči prema ulazu u RTS.

TAKSISTA:

Dodi ovamo ološu! Kevu mi vređaš? Moja keva je upravnik ženskog zatvora, bre!

8.ENT.REDAKCIJA PROGRAMA ZA DECU-RTS. DAN

Kancelarija je sva u plavom i žutim zvezdama koje sijaju. NIKOLIJA, crnka pravilnih crta, 50 godina, sva u crnom, sedi u kancelariji za radnim stolom. Na stolici prekoputa nje sedi, zavaljen, Pavle. U ruci mu dogoreva džoint. Gleda je potpuno nezainteresovano. Nikolija pali mirisne štapiće i mrmlja nešto za sebe, nešto što podseća na bajalicu.

NIKOLIJA:

Izvini što palim ove mirisne štapiće ali tvoja cigareta ima neobičan miris. Dopada ti se kako smo sredili kancelariju? Pavle udahne dim iz džointa i napravi blaženu facu.

PAVLE:

Šta je ovo, dani Evropske Unije u našoj maloj redakciji?

NIKOLIJA:

Na šta misliš?

PAVLE:

Ovo, zidovi, šta ovo predstavlja?

NIKOLIJA:

Postavu čarobnjakovog šešira.

PAVLE:

Magično.

Nikolija se osmehne.

NIKOLIJA:

Moja ideja.

PAVLE:

Vidi se.

NIKOLIJA:

Tvoj tata Gvozden je bio divan čovek. I odličan reditelj.

Četrdeset godina je radio za ovu kuću. Maltene od njenog osnivanja. Grozno je što je onako stradao na snimanju kod

Đavolje Varoši.

Pavlu klizne suza niz obraz. Brzo je obriše.

NIKOLIJA:

Šta im je trebala onolika pirotehnika? Izvini što te podsećam na to.

PAVLE:

Ma, kul. Prošlo je već koliko? Godina? Nego, teta-Nikolija, reci mi šta treba pa da palim.

NIKOLIJA:

Vi mladi. Hoćete sad i hoćete sve. Dečiji program slavi četrdeset godina pa je šef odredio da ti, kao mladi scenarista, pregledaš sve naše dečije emisije, izabereš neke inserte i napraviš scenario o dečijem programu, nekad i sad. Slušaš li me?

Žar džointa dogori do Pavlovih kažiprsta i prsta. Pavle se trgne uz jauk..

PAVLE:

Da, slušam, slušam. Dokumentarac, inserti, dečiji program, scenario. Iskapirao.

NIKOLIJA:

Prvo idi u računovodstvo oko ugovora a onda u jedanaest u projekcionu salu.

PAVLE:

Nemate ništa na DVD-u?

NIKOLIJA:

Imamo i na DVD-u i na VHS-u ali najstariji materijal mora da se gleda ovde. Na kraju krajeva, nema ga nešto mnogo. Najveći deo je izbrisani ili presnimljen na druge formate.

PAVLE:

Potpuno vas razumem.

Pavle ustaje i rukuje se s njom.

PAVLE:

Neću vas razočarati.

9.ENT.PROJEKCIJONA SALA RTS. DAN

Pavle leži u mraku , izvaljen na tri sedišta i spava.

Smeška se u snu. Sedишta se kupaju u titrajima svetlosti s platna.

DEČIJI HOR (off) :

“Zakleo se bumbar u cvet i u med
Da će na livadi da napravi red
Neće tu da vršlja od sad bilo ko
Ni zeka ni maga ni ovca ni vo!”

Prilazi mu visoka devojka, crnokosa, poslovno obučena, 25 godina, TAMARA.Nosi ogrlicu sa nizom đindjuva-jedna od njih je mala vinčanska Venera. Blago ga prodrma.

PAVLE (kroz san) :

Hvala vam, hvala, ali ja zaista nisam zasluzio “Oskara”.

Jeste da sam najbolji ali mislim da je nagrada malo precenjena da bi je prihvatila veličina kao što sam ja.

TAMARA:

Pavle!

Pavle se trgne.

PAVLE:

Ko si ti?

TAMARA:

Tamara, Nikolijina čerka. Poslala me da vidim kako se
snalaziš.

PAVLE:

Super se snalazim.

TAMARA:

Vidim.

Tamara krene da ode. Pavle je zgrabi za ruku.

PAVLE:

A kako bi bilo da ostaneš ovde pa da se snalazimo zajedno?

TAMARA:

A kako bi bilo da jednom u životu nešto uradiš kako treba?
Sklanja njenu ruku s njene.

TAMARA:

Ti nisi takav. Šteta to što to znaju svim osim tebe.

PAVLE:

Jesam li te već negde video?

TAMARA:

Nabacivao si mi se pre dva sata. I to loše.

PAVLE:

A?

TAMARA:

Potpisivao si ugovor. Ja radim u računovodstvu.

Tamara mu se osmehne i odlazi. Pavle se šljepne po glavi.

PAVLE:

Koja ispala!

TAMARA /off/:

Jednom i od tebe nešto pametno.

Vrata se zalupe, off.

10. ENT. PAVLOV STAN- SPAVAĆA SOBA. NOĆ

Prekoputa kreveta ormarić- u njemu muzički stub, video, televizor. Pored ormarića- kompjuter i stolica. Na krevetu, u sobi zidova prekrivenih posterima filmova: "Man Who Fell On The Earth" "Stalker", "Trainspotting", "Big Red One", "Videodrom", "Eyes Without Face", leži, u odeći, Pavle. Krevet je pored prozora koji gleda na stari Merkator.

TELEVIZOR, OFF, melodija za - dečiju emisiju. U rukama su mu beležnica i olovka. Klone mu glava. Trgne se, posegne rukom za kaput, vadi plastičnu belu teglicu sa pilulicama. Proguta par komada. Na televizoru se pojavljuje veliki natpis čirilični natpis "VELIKI ŠOU TREPKA I PEGE" u crno-beloj tehnici. NATPIS: SVETISLAV PETROVIĆ: PEGA,

TREPKO a zatim se smenjuju dečije oči koje trepću sve brže i brže.

DEČIJI HOR (off) :

Ko, ko, ko je to?

Trep-ko je to

Ko, ko, ko je to?

Trep-trep-ko je to!

Pe- pe! Ko je to?

Pe- Pe- Pega!

Trepko mu je brat

Al ne liči na njega!

Biće šale, smeđa, biće svega,

Čekaju vas Trepko i Pega!"

Na ekranu špicu smenjuje veliki studio. Deca sede na sedištima i tapšu. Raspoređena su u formaciji obrnutog pentagrama. Na sredini prostora su PEGA, momak svetle kose, kasne dvadesete, a na desnoj ruci mu je lutak-TREPKO, crnokos, čupav, u crnom, mali Jim Morrisson. Klanjaju se publici.

PAVLE:

Obrnuti pentagram? Ne mogu da verujem!

TREPKO I PEGA:

Zdravulence, deco!

DECA:

Zdravulence!

PEGA:

Mi smo Trepko i Pega i ovo je naša prva emisija. Večeras ćemo deco da učimo nešto korisno. Tablicu množenja.

TREPKO:

Daaaviš!

Deca se smeju.

PEGA:

Nemoj tako. Množenje je korisno. Evo, koliko je tri bombone puta dve.

TREPKO:

Malo. Ja hoću više slatkiša. Hoću celu kesicu!

PEGA:

Dobro, Trepko, dobro. A šest bombona puta šest bombona?

TREPKO:

Tries šest bombona al to nije bitno.

PEGA:

Zašto Trepko?

TREPKO:

Jednom sam pojeo triesest bombona i boleo me stomak.

PEGA:

A šest puta šest puta šest.

TREPKO:

Šest puta šest puta šest. Sto... ne dvesta šesnaest bombona.

Bljak! Sad mi je šest puta muka! Bljak, bljak, bljak,
bljak, bljak, bljak!

Slika se zamrzne. Pavle drži daljinski upravljač u ruci.

PAVLE:

Ne, prvo obrnuti pentagram pa tri šestice, to je nemoguće!

Satanizam u dečijem programu! Neću više nikad da gutam....

Vadi bočicu iz kožne jakne.

PAVLE:

Amino-gluteno-hidro-cijano... šta god. Da vidimo šta je bilo dalje.

11. ENT. PAVLOV STAN- SPAVAĆA SOBA. JUTRO

Na krevetu je, u istoj pozici, izvaljen Pavle. Oči su mu crvene, lice podbuluo. Na ekranu Trepko, sa đavolskim rogovima na glavi, mazi uplakanog Pegu.

TREPKO:

Nemoj da plačeš Pego! Jas am tvoj đavolčić ali te volim,
voooolim!

PEGA:

Sad mi to kažeš!

TREPKO:

Ja to stvarno mislim. Jel tako, deco?

DECA:

Daaaaaaa!

PAVLE:

Čekaj, kako to radi? ? On uopšte ne miče usta! On jeste
dobar trbuhozborac ali nije toliko dobar!

TREPKO:

Zdravulence, deco!

PEGA(kroz suze):

Zdravulence, deco!

DECA:

Zdravulence!

Odjavna špica. Melodija ista iz uvodne špice. NATPIS:

REŽIJA: GVOZDEN GAVRILOVIĆ, RADIO TELEVIZIJA BEOGRAD 1973.

PAVLE:

Koji trip! Najveć! Ne mogu da verujem da je čale režirao
ovo!

Pauza.

PAVLE:

A posle je stradao u Đavoljoj Varoši....

12.ENT. PAVLOVA SOBA. NOĆ

Pavle čuči pored televizora. U ustima mu je zapaljena
cigaretka. Na ekranu je "zamrznuta" slika Trepka i Pege.
Pavle ih proučava lupom. Lupom uveličava Peginu nadlanicu
na kojoj je crna narukvica.

PAVLE:

Šta je ovo? Brojanica? Satanistička brojanica?
Zvonjava mobilnog telefona, melodija, off: PEĆINA GORSKOG
CARA- GRIEG. Pavle pretura po jakni. Izvadi kesicu sa
plavim pilulicama, pečurku, pajp pa telefon.

PAVLE:

Halo?

TAMARA(off) :

Ćao, Pavle. Tamara ovde. Mama se pita što nisi doneo one
kasete.

PAVLE:

Sori, donosim sutra. A što me ona ne nazove nego ti? Da se
možda ne ložiš na mene?

TAMARA (off) :

Paćeniče.

Spuštanje slušalice, off.

13.ENT. REDAKCIJA DEČIJEG PROGRAMA. DAN

Mirisni štapići gore. Pavle sedi na svojoj stolici sa
džointom koji duva u tačnim intervalima od deset sekundi.
Nikolija dubi na glavi pribijena uza zid i radi vežbe. Nosi
crnu haljinu koja joj pritom ne pada naniže. Skuplja noge
u koljenima i približava ih a zatim odmiče od brade. Širi i
skuplja noge.

PAVLE:

Kako to radite?

NIKOLIJA:

Gimnastiku? Stvar vežbe i volje. Vi mladi ste tako smorenii.

Moj pokojni muž Dule ima više energije od vas.

PAVLE:

Ne, mislim, kako vam ne padne haljina na lice?

NIKOLIJA:

Kako to da imaš trideset pet godina i nisi uradio ništa a bio si jedan od najboljih studenata na Akademiji?

PAVLE:

Auć! To boli!

NIKOLIJA:

I treba.Mrdni dupe, uradi nešto. A sad, reci mi zašto si došao.

PAVLE:

Da vratim kasete koje vam dugujem i da pitam da ovu istragu, ovaj dokumentarnu emisiju podignem na viši nivo.

Nikolija napravi kolut i ustane.

NIKOLIJA:

Kako to misliš?

PAVLE:

Mislio sam da intervjujem ljude koji su radili i koji rade u dečijem programu pa ako bi mi dali spisak kontakata....

NIKOLIJA:

Zašto da ne? Popravio si se. Sviđa mi se to.

Nikolija ga potapše po obrazu.

14. ENT. TAMARINA KACELARIJA.DAN

Tamara sedi za kompjuterom i kucka. Naočari su joj na nosu.Pavle je posmatra naslonjen na ragastov.Smeška se.

PAVLE:

Učiteljice, bio sam nevaljao na času seksualnog obrazovanja. Zahtevam da me kaznite.

Tamara ga pogleda besno preko naočara. Pavle je "kadrira" prstima. Ulazi u kancelariju.

PAVLE:

E, to je taj pogled! To je to! Imaš isti pogled kao moja omiljena porno glumica Džindžer Lin u "Nevaljalim bibliotekarkama!"

TAMARA:

Šta?

PAVLE:

Znaš ono, kad klekne pred Džona Leslijom i pogleda ga preko
naočara pre nego što...

TAMARA:

Ko je sad taj Lesli?

PAVLE:

Veliki radnik. Svaki dolar je zaradio u znoju lica svog.
Tamara ustaje od stola. Prilazi mu, mešajući kukovima.
Skida naočare. Provokativno ga gleda.

TAMARA:

Jel ga ovako gledala?

PAVLE (zbunjeno):

Da, valjda.

Tamara ga zgrabi za jaknu i privuče sebi.

TAMARA:

Ovako?

PAVLE:

Recimo.

TAMARA:

E ja tako tebe neću nikad.

Tamara ga odgurne. Pavle je na hodniku.

TAMARA:

Tražio si nešto?

PAVLE:

Ne, bio sam po spisak i dobio sam pa sam mislio da svratim.

TAMARA:

Zašto?

PAVLE:

Pa, onako.

TAMARA:

Tako sam i mislila.

Zalupi mu vrata ispred nosa.

15.EXT. ULICA ISPRED VELIKE SIVE ZGRADE. DAN

Pavle ulazi u zgradu.

16.ENT.HODNIK ZGRADE. DAN

Pavle stoji, oslonjen šakom na zvonce ispred vrata stana.

Duga, monotona zvonjava. Drugom rukom drži pljosku iz koje poteže. Na vratima je mesingana tablica sa lurzivnim ciriličnim natpisom: PETROVIĆ. Vrata se otvaraju. Pavle se trgne. Pred njim stoji MILICA PETROVIĆ, šezdeset godina, sedokosa, niska. Iza nje je hodnik a s leve strane je otvoreno kupatilo: kada, umivaonik, wc-šolja sa podignutom daskom.

MILICA:

Izvolite?

Pavle brzo stavlja pljosku u jaknu.

PAVLE:

Ja sam Pavle Gavrilović. Radim dokumentarac za televiziju.

Da li je Svetislav tu?

MILICA:

Ne, nije tu.

PAVLE:

A vi ste?

MILICA:

Milica, njegova sestra.

PAVLE:

A gde je on?

MILICA:

Mrtav je.

PAVLE:

Kad? Kako?

MILICA:

Stradao je pre trideset i sedam godina. Doviđenja.
Milica krene da zatvori vrata. Pavle šakom zadrži vrata.

PAVLE:

On je tu. Vidim podignutu Klozetsku dasku. Krijete tipa!

MILICA:

To je moj muž.

HRAPAVI MUŠKI GLAS (off):

Milice, reci malom da će da zovem policiju zbog
uznemiravanja.

Pavle pušta vrata. Podiže ruke u vazduh.

PAVLE:

Okej, okej, idem.

Milica zalupi vratima. Okretanje ključa u bravi, off.

PAVLE:

Baš volite da lupate! Au, moja glava!

17. EXT. GROBLJE. DAN

Sveže iskopana raka pored ulaza u groblje. Na krstu natpis:
MILIDRAG PANTELIĆ 1934-2010. Ožalošćeni i pravoslavni
sveštenik odlaze. Pored groba stoje CIPPI, starac od 70
godina i Pavle. Deluju skrušeno. Cipi drži flašu rakije u
rucu i piće iz nje. Pavle krišom iz jakne vadi pilulicu i
proguta je.

CIPPI:

E, Mile, Mile, bio si najbolji kamerman na televiziji.

PAVLE:

To ste već rekli, čika-Cipi.

CIPPI:

I reći će ponovo. Nas dvojica smo imali poseban odnos.
Znali smo se pedeset godina. Bili smo povezani, kao braća.
Znaš, dečko, šta mi je govorio? Cipi, kaže, ja ne bi nikad
bio to što jesam da mi ti ne doneseš burek i jogurt na

vreme. Trčao sam ko lud do "Srpske kafane" samo da bi naš kamerman bio tip-top. Neka ti je laka crna zemlja, Mile! Prospe dve kapi na grob, brzo se prekrsti i potegne.

PAVLE:

A jel nešto govorio o Pegi i Trepku?

Cipi se ironično osmehne.

CIPPI:

A, čuo si za to? Ajdemo prema kapiji. Malo mi je muka. Cipi se zatetura. Pavle ga pridrži. Idu prema kapiji.

CIPPI:

Taj Pega, Svetislav Petrović, je li, trbuhozborac, on je bio čudan svat. Oko njega je bio neki mrak, kao da ga je đavo lično poslao. Ne mogu to da objasnim. Jednostavno sam osećao. A bio je čudan i kad ga pogledaš.. Mršav, mršav, suv ko saraga a riđ i pegav ko Irac. Ja sam mislio da nije naš.

PAVLE:

A šta ste mislili da je?

Cipi zastane.

CIPPI:

Špijun. Američki. Ruski. Jebem li ga.

Cipi se zaceni od smeha.

CIPPI:

Naseo si, je li? Šali se deda! Bio je toliko dobar da smo mislili da je njegov lutak živo ljudsko biće. Ajdemo.

Nastave da hodaju.

PAVLE:

Kako ljudsko biće?

CIPPI :

Pa, tako, kepec koji glumi da je lutka. Bilo je i čudnijih stvari veruj mi.

Cipi se nagne prema Pavlu.

CIPPI:

A i Miletova smrt je čudna stvar. Umro u snu, malo sutra. Jedan od sto ljudi umre mirno, ko svetac. A Mile nije bio svetac, veruj mi! A tek Svetina smrt....Pričalo se svašta.

PAVLE:

Šta se pričalo?

Staju ispred kapije groblja. Cipi podrigne.

CIPPI:

Kad je Sveta stradao u saobraćajnoj nesreći pod, recimo, sumnjivim okolnostima, ništa nije ostalo od njega.

PAVLE:

Ništa?

CIPPI:

Ništa osim ruke.Po njoj su ga i identifikovali. Nego, ne reče mi, kako se ti ono prezivaš?

PAVLE:

Gavrilović.

Cipi odstupi unazad. Razbije flašu i pljune u stranu.

Prekrsti se.

CIPPI:

Režiserov sin? Gubi se, đavole, gubi se!

PAVLE:

Čekajte, ja nisam ništa kriv.

Cipi počne da se krsti.

CIPPI:

Oče naš iže jesi na nebesi, nek svjati se ime tvoje i nek prijde carstvo Tvoje...

Pavle стоји и гледа га, преkrštenih ruku.

PAVLE:

Matori, na čemu si?

CIPPI:

Odstupi, Sotono, odstupi! Policija, policija, policijaaaa!
Pavle otrči. Cipi pogleda u razbijenu flašu.

CIPPI:

Gde sad flašu da razbijem?

18.EXT. ULICA ISPRED VELIKE SIVE ZGRADE.NOĆ
Pavle stoji na strain ulice prekoputa zgrade. Cigaretu mu dogoreva u ustima . Iz kožnjaka paklicu, vadi cigaretu i pali je ne nju.

HRAPAVI MUŠKI GLAS (off):

Da li ćeš prestati da me pratiš ako ti kažem sve?
Pavle se trigner, ispadne mu cigareta iz usta. Okrene se.
Pred njim, na ulici, stoji SVETISLAV, visoki, bradati starac sa rukama u teškom crnom kaputu.

PAVLE:

To si ti? Pego?

SVETISLAV:

Više volim da me zoveš Svetislav. Ima jedno fino mesto u blizini. Idemo tamo.

Svetislav krene niz ulicu. Pavle stoji na ulici i mrmljajući se prebrojava.

PAVLE:

Ako ja sad, onda on, pa onda, mmm....

SVETISLAV:

Ideš li ti ili ne?

19.ENT.KAFIĆ. NOĆ

Za stolom sede Svetislav i Pavle. Ispred Pavla je produženi espresso plus čaša vode a ispred Svetislava velika moka plus čaša vode. Iz oba pića se podižu sitni oblaci. Svetislav začkilji u pravcu Pavla. Nagne se prema njemu.

SVETISLAV:

I sad se ti pitaš, otkud sve ovo, a?

PAVLE:

Recimo.

SVETISLAV:

I koja je uloga tvog oca u celoj zavrzlami?

Pavle klimne glavom.

SVETISLAV:

Sve ovo počinje u davno doba, negde u leto ljubavi 1968.

godine.

Pavle udari teatralno glavom o sto.

PAVLE:

O, jebote.

SVETISLAV:

Hoćeš da čuješ priču ili ne? Ako ne-odoh ja!

Pavle podigne glavu I zauzme kvazizainteresovanu pozu.

PAVLE:

Sav sam se pretvorio u uho.

SVETISLAV:

Dakle, ja sam bio mlad, lep i glup, imao nešto love i crveni pasoš bivše nam Juge i kružio po celom svetu.

Autostopirao sam, radio blesave poslove, visio po rok-festivalima, eksperimentisao sa drogama, upoznavao zgodne ženske i tako. Bio sam mlađi, tek svršeni student glume i nisam znao šta će od sebe kad jednom, nakon noći punе meskalina.....

20.ENT. KOLIBA. DAN

NATPIS: EL HUARTA, MEKSIČKO-AMERIČKA GRANICA, 1968.

GODINA.Ukoliki, zemljanoj sa trščanim krovom, vratima koja označavaju konopci ukrašeni đindžiuvama, leži MLADI SVETISLAV, alias Pega, dvadesetak godina. G je do pojasa. U džinsu. Duga crvena kosa mu je uvezana bandanom. Leži kao

mrtvac, sa rukama prekrštenim na grudima. Otvori oči.
Ustaje. Povraća. Tetura prema vratima.

21.EXT. ISPRED KOLIBE.DAN

Ispred kolibe, u "ajkuli" sedi AMERIKANAC, trideset
godina, kosmat, u džinsu. Gleda na zlatni "roleks".

AMERIKANAC:

Damn, where's that Chicano dealer? One more minute and
that's it!

Iz kolibe izlazi Svetislav. Prilazi kolima.

AMERIKANAC:

Hey, man! Are you Mexican?

MLADI SVETISLAV:

Si.

AMERIKANAC:

Shit! You don't look like one!

MLADI SVETISLAV:

Please, sir, take me to US. I am not supposed to be here. I
am actor.

AMERIKANAC:

What kind of accent is this? Are you Russian? Polish?

Irish?

MLADI SVETISLAV:

Jugoslavija.

AMERIKANAC:

Ah, Jugoslovakia! Same shit!

MLADI SVETISLAV:

Slušaj, čoveče, vadi me odavde. Poludeću sa ovim
Meksikancima. Em im je droga loša em im je kuhinja previše
ljuta. Presuših bre! Ja sam izgubljen, razumeš? Ne znam
šta će da radim sa sobom, sa životom. Ako mi ti ne pomogneš
niko neće.

Svetislav klekne pred kola. Amerikanac izbaci ruku iz kola i počne da je miče kao da je lutan.

AMERIKANAC:

Talk to the hand, man! Talk to the hand!

Svetislav posmatra ruku kako se transformiše u lutku Trepka i smeje se. Amerikanac okrene ključ, da gas i odjuri.

21.ENT. KAFIĆ-SADAŠNJICA. NOĆ

Pređašnja situacija.

SVETISLAV:

I tu sam shvatio da mi je Jenki skot dao pravi savet: postaću trbuhozborac. Pa, da: to je suptilno, traženo, zabavno a i na sceni ne moram da trpim nikoga osim sebe. Otišao sam, uz mnogo peripetija, u Los Andeles. Počeo sam da uzimam časove od glavnog američkog trbuhozborca, Patrika Papadopulosa.... .

22.ENT. PAPADOPULOSOV STAN, 1969.GODINA. DAN

NATPIS: LOS ANDELES, 1969. GODINA. Zidovi papadopulosovog stana su ukrašeni uramljenim fotografijama: on sa Jerry Lewisom, Dean Martinom, Bing Crosbeyem, Frank Sinatrom, Samy Davisom. Mladi Svetislav i PATRIK PAPADOPULOS, krupan, crnomanjast pedesetogodišnjak, sede za stolom. Svetislav drži belu lutku sa iscrtanim licem na šaci.

MLADI SVETISLAV (otvarajući usta):

Hi, my name is Blinky.

Patrik ga udari štapom po glavi.

PATRIK:

You are so full of shit! Again.

MLADI SVETISLAV (kroz suze):

Hi, my name is Blinky.

Patrik ga udari štapom po glavi.

PATRIK:

Be the puppet, be the fuckin puppet! Imagine that you got
somebodies hand up yer ass! Be the puppet!

23.ENT.KAFIĆ- SADAŠNJICA. NOĆ

U pepeljari između Svetislava i Pavla je sedam
opušaka.Šoljice i čaše su prazne.

SVETISLAV:

I, tako, slušao sam svog učitelja.Koristio sam neke zen-
metode a pomalo i neke magije. Čuo si za Alistera Kroulija?

PAVLE:

Haleluja! Znao sam da će matori satanistički pacer da
ispliva pre ili kasnije!

SVETISLAV:

Bilo kako bilo- molio se Bogu ili đavolu ja sam uspeo i
jednog dana...

24.ENT. PAPADOPULOSOVA SOBA, 1969. GODINA. DAN

Svetislav sedi. Ne miču mu se usta. Papadopoulosova usta se
ne miču od čuđenja. Trepko iliti Blinki viče:

BLINKY (morisonovski):

Is everybody in? Is everybody in? The ceremony is about to
begin! I am the lizard king and I can do anything!

PATRIK:

Its' great man! How do you do it?

Svetislav ga udari štapom u glavu. Papadopoulos se ne
pomera. Udari ga još jednom pa još jednom.Štap pukne.

MLADI SVETISLAV:

It's not me, it's the puppet! It's the fucking puppet!

BLINKY:

Far out, man!

25.ENT.HOTELSKA SOBA, 1969. GODINA. NOĆ

Soba je u polumraku, neonska reklama za DUMB cigarette se
pali i gasi, plavai crvena, na zgradi prekoputa. Mladi

Svetislav leži u krevetu i zadovoljno puši cigaretu. Obgrlio je golu HIPPI DEVOJKU, plavokosa, rane dvadesete, koja zbumjeno zuri u plafon. Na desnoj ruci, golišav, leži Trepko i zadovoljno puši cigaretu.

SVETISLAV (off) :

Problem je bio jedino što smo nas dvojica uvek, u svakoj prilici išli zajedno. Čak i u Americi su mislili da smo suviše čudni pa sam morao, smo morali, da se vratimo u Srbiju i tako je nastao naš šou.

26.ENT. KAFIĆ-SADAŠNJIĆA. NOĆ

Pavle pali tri cigarete odjednom.

PAVLE:

Hoćeš jednu?

SVETISLAV:

Što da ne.

Svetislav se nagne prema njemu i uzme jednu cigaretu.

Svetislav purnja jednu cigaretu a Pavle dve. Gledaju se ispitivački.

PAVLE:

A satanizam?

SVETISLAV:

Neki ljudi u redakciji su bili satanisti pa su hteli da šalju neke poruke preko emisije. To je bio uslov za moj angažman. Ja nisam imao ništa protiv. Bio sam član Saveza komunista pa što da ne budem i član Saveza satanista.

Ionako i jedni i drugi veruju u petokraku. Eh, šta sam ja uradio. Prodao dušu za šest epizoda. Skinuli su nas bez ikakvog objašnjenja.

PAVLE:

Koji ljudi su ti dali šou?

Pauza.

SVETISLAV:

To ti neću reći.

PAVLE:

Okej, saznaću. Samo mi jedno nije jasno.

SVETISLAV:

Šta?

PAVLE:

Koja je uloga mog čaleta u celoj priči?

SVETISLAV:

Nikakva. On je samo režirao ono što su mu dali.

PAVLE:

Ima tu još nešto.

SVETISLAV:

Ima!

Svetislav izvlači desnu ruku iz rukava i položi je na
sto. Nema šaku.

SVETISLAV:

Ti ljudi, ili neki drugi-odsekli su mi Trepka. Ubil isu mi
životnu kreaciju i savest!

PAVLA:

Odsekli su ti ruku?

SVETISLAV:

Da. Istu noć kad su me izbacili iz studija pokupili su me
dripci u crnoj limuzini, odvezli me na periferiju grada i
secnuli mi Trepka, šaku, kako god hoćeš!

PAVLE:

Iskoristio si šaku da izlažiraš sopstvenu smrt!

SVETISLAV:

Ne zezaj se sa tim ljudima!

Svetislav ga levom šakom zgrabi za kragnu.

SVETISLAV:

A ne zajebavaj se ni sa mnom, dečko! Poslovi kojima se bavim otkad su me izbacili iz šoua nisu baš legalni! Znam dosta ljudi koji bi te ubili za siću! Prestani da njuškaš oko stana moje sestre, razumeš?!

Svetislav ustaje i teškim korakom kreće prema vratima kafića. Otvara vrata. Pavle se okreće prema njemu.

PAVLE:

Zašto si mi ispričao sve ovo?

SVETISLAV:

Da ti zadovoljim znatiželju. Nemoj da tražiš više. Opasno je. A i svi koji su radili na emisiji su pomrli.

Svetislav izlazi i zatvara vrata za sobom.

27. EXT. ULICA. NOĆ

Pavle, sa zapaljenim džointom u ruci, ide pustom ulicom. U drugoj ruci mi je mobilni.

PAVLE:

Halo ,gospodina Nedeljkovića mogu dobiti. A, vi ste. Ovde Pavle Gavrilović. Jeste, najgori sam od sve dece. Recite mi, zašto ste me zvali da radim dokumentarac? Šta kažete? Nikolija je insistirala da ga radim baš ja? Znam da imate bolje I pametnije ali zašto baš ja? Insistirala je, kažete? Omađijala vas? U prenesenom značenju, naravno.Hvala, prijatno.

Pavle spušta mobilni u jaknu I hoda. Usput vari "džoint". Koraci, užurbani, of, iza njega. Okreće se. Nema nikog. Hoda dalje i vari "džoint". Približavau mu se ,lagano, s leđa, crna kola zatamnjениh prozora. Staju pored njega. Spušta se prozor. U kolima je TRIŠIĆ, sedokos,u poznim sedamdesetim.

TRIŠIĆ:

Savetovao bih vam da što pre završite vaš dokumentara. Bez intervjeta. Napravite kolaž. Nacionalna bezbednost je u pitanju. I vaša.

Prozor se podigne i kola odu niz ulicu. Pavle zuri u džoint. Zadivljeno ga razgleda.

PAVLE:

U, koja paranoja! Upravo sam tripovao da razgovaram s ministrom policije! Dobra droga!

Cmokne džoint.

PAVLE:

Ili nisam?

Snažan vetar nosi staru hartiju i papiriće niz ulicu.

28.ENT.PAVLOVA SOBA.NOĆ

Pavle pali svetlo. Na krevetu sedi Tamara.

PAVLE:

Mora da me još drži. Priviđa mi se čerka one veštice Nikolije.

Tamara ustaje s kreveta.

TAMARA:

Kako da ti to drugačije objasnim?

Tamara mu lupi šamar.

TAMARA:

Ovo je stvarnost a ja JESAM čerka one veštice Nikolije.

PAVLE:

Šta radiš ovde?

TAMARA:

Došla sam po one kasete koje nam duguješ.

PAVLE:

Ovo je previše uvrnuto. Čak i za mene. Kako si ušla?

TAMARA:

Bilo je otključano.

PAVLE:

Došla si po kasete? Tu su.

Pavle krene prema vratima.

TAMARA:

Gde ideš?

PAVLE:

Devojke uvek imaju isto glupo pitanje: Gde ideš? Nemam pojma. U klonju. Da napravim kafu. Šta mi prvo padne na pamet.

Pavle izlazi iz sobe.

TAMARA(viče za njim):

Okej. Veliku sa dve kašičice šećera.

29. ENT. PAVLOVA KUHINJA. NOĆ

Pavle zakuvava kafu. Skida je s ringle. Sipa je u dve velike šolje.

PAVLE:

Veliku, dve kašičice šećera! Daću ja tebi dve kašičice. Uzima šećer i sipa dve kašičice šećera u šolju.

TAMARA(off):

Gde su ti kasete?

PAVLE(viče):

Pa tu, pored videa!

TAMARA (off):

Ne, nisu!

PAVLE:

Čekaj!

30.ENT.PAVLOVA SOBA.NOĆ

Pavle ulazi sa kafama u sobu. Spušta ih na pod. Pretura oko televizora i videa.

PAVLE:

Ne mogu da verujem da nisu tu.

TAMARA:

Sigurno si ih negde zaboravio.

PAVLE:

Odakle ti ta ideja?

Tamara uzima jednu od šolja i otpija iz nje.

TAMARA:

Voliš hemiju.

PAVLE:

Ne toliko da ne znam šta da radim. Nema ih. Ne mogu da verujem. Neko je bio ovde.

Seda pored Tamare.

TAMARA:

Da li možeš da sedneš tamo? Na stolicu?

PAVLE:

Zašto?

TAMARA:

Osećam se udobnije.

Pavle podiže ruke u znak odbrane.

PAVLE:

Okej, okej!. Neću da me optuže za seksualno zlostavljanje.
Saginja se i podiže kafu sa poda.

PAVLE:

Što se mene tiče to si mogla da uradiš i ti.

TAMARA:

Zašto bih to uradila?

Pavle pretura po jakni, vadi malu pilulu i guta je. Pije kafu.

PAVLE:

Jer te je poslala majka. Ona mi je totalna crna magija. Kao i ti.

TAMARA:

O čemu pričaš?

PAVLE:

Jesi li čula za šou Trepka i Pege? Ne? Tvoja keva je u ono vreme radila na televiziji? U montaži, jel tako? Koliko je imala? Ko ti sada? Kako se prezivala? Devojačko Nikolić, jel tako? Ima je u špici. Jedina je živa od svih koji su pravili šou.

TAMARA:

Šta hoćeš da kažeš?

PAVLE:

Hoću da kažem da je mislila da je jako pametno da se ubacuju satanističke poruke u program. Da truje dečje mozgove. Ko zna kakve ste sve gadosti napravile do sada!

TAMARA:

Ne, moja majka nije takva!

PAVLE:

A kakva je? Matora veštica me uvalila da radim dokumentarac jer zna da sam totalno nesposoban za život a kamoli za scenario. Jel' to slučajno? Nije! Mislila je da sam toliko glup da ako i nešto otkrijem niko neće poverovati. Jel' tako? Tako je! A onda mi je drpila kasete i podmetnula tebe da me zamajavaš. Jel tako? Tako je! Verovatno ste vas dve koknule i matorog Pantelića!

TAMARA:

Kog Pantelića? Ti nisi normalan!

PAVLE:

Reci mi samo jeste li koristile vudu magiju ili ste mu uvalile otrovnu jabuku ko Snežani?

Tamara ustaje i kreće prema vratima. Spušta šaku na kvaku.

TAMARA:

Savetovala bih ti da odeš na rehabilitaciju.

PAVLE:

A ja tebi da sedneš na prvu metlu na koju naiđeš i odletiš mamici. U ovo doba nema noćnog prevoza. Možda autostopiraš neki turbo-usisivač. Vi veštice ste se sigurno modernizovale. Tamara?

Okrene se prema vratima. Vrata su zatvorena.

PAVLE:

Tamara?

31.ENT.PAVLOVA SOBA.NOĆ

Pavle leži u krevetu. Spava. Prevrće se u snu.

32. EKST.ĐAVOLJA VAROŠ. NOĆ

Đavolja Varoš se kupa u titravim, fluorescentnim duginim bojama. Pavle leži na tlu. Otvara oči. Iznad njega стоји visok, snažan čovek, u srednjim šezdesetim, GVOZDEN. Nosi džins, belu majicu i preko nje ribolovački prsluk nabubrelih džepova. Smeje se.

PAVLE:

Tata!

GVOZDEN:

Ja sam, sine. Pridruži se tamnoj strani.

PAVLE:

Ne, čale! Neee!

Gvozden se nagne prema njemu i potapše ga po obrazu.

GVOZDEN:

Smiri se. Samose šalim."Join the dark side!" Uvek sam hteo to da kažem.

Gvozden pomaže Pavlu da ustane.

GVOZDEN:

Gde smo? Jesi li živ?

GVOZDEN:

U Đavoljoj Varoši. Živ sam. Izlažirao sam ono sa pirotehnikom. Otkrili su me i... Ne pitaj kako ni šta. Imam

jako malo vremena dok se ne pojave oni. Dakle, hoću da ti kažem da sam te odgajao što sam, kao mladi udovac i ženskaroš, bolje mogao. Sad moraš da otvoriš sve četvore oči i nikome ne veruješ. Zapamti, nikome! Osim Nikoliji! I, kad smo već kod toga- ne brini-nisam petljaо sa matorom i Tamara ti nije sestra. Imaš slobodan prolaz kod nje.

PAVLE:

Otkud da znam da si mi ti čale?

GVOZDEN:

Scenario "Komakaza", priča o čoveku koji se svesno ubija od alkohola da bi došao do tajne mudrosti koaj se izabranima javlja u trenutku alkoholnog delirijuma

PAVLE:

To je tačno. Nikome ga nisam dao.

GVOZDEN:

Kad si nesiguran u svoje kvalitete. A sad moram da idem. Gvozdenu se u ruci stvori metla.

PAVLE:

Opa, veštac!

GVOZDEN:

Opet te zezam. Stvarno misliš da nam treba nešto ovako.

PAVLE:

Kad ćeš mi se javiti?

GVOZDEN:

Ubrzo. I ne pričaj tako sa tvojim čaletom. A ima i još nešto...

Gvozden ga nokautira.

GVOZDEN:

Moja uštedjedinia i imanje mog oca se ne daju za drogu. Kad se završi sve ovo ideš na rehabilitaciju, jasno?

PAVLE:

Jasno.

Pavle bolno trlja bradu.

33.ENT.PAVLOVA SOBA. DAN

Pavle kao oparen skoči sa kreveta. Trlja bradu.

PAVLE:

Jao!

34.ENT. KANCELARIJA ŠKOLSKOG PROGRAMA. DAN

Pavle otvara vrata i ulazi u kancelariju. Na podu, Iza stola, leži Nikolija. Vire joj noge.

PAVLE:

Javio mi se glavni veštac....

Pavle zastane. Oprezno joj prilazi. Preskoči njene noge i sagne se prema njoj. Lice joj je belo, oči zastakljene.

Pipne joj puls na vratu. Pavle obori glavu. Ustaje. Prilazi vratima. Krene da ih zatvori. Utrčava Tamara.

TAMARA:

Otkud ti ovde? Mama, javili su...

Pogleda u pravcu stola.

TAMARA:

Mama!

Pritrčava stolu. Saginje se prema njoj. Pavle je zgrabi za kukove i odvlači od majke.

TAMARA:

Ne, pusti me, pusti me! Moram da joj pomognem!

PAVLE:

Niko joj ne može pomoći. Idem da pozovem policiju.

TAMARA:

Niko neće zvati policiju. Dođi da mi pomogneš!

PAVLE:

Zašto?

TAMARA:

Zato što je tvoj otac tako rekao.

35.EXT. PARKING KOD RTS-a. DAN

Tamara i Pavle vuku između sebe Nikoliju kojoj sun a nosu tamne naočare. Za njima iz zgrade izlazi MOMAK IZ OBEZBEĐENJA. Staju pored plavog "golfa". Tamara otključava vrata. Ubace Nikoliju na zadnje sedište

MOMAK IZ OBEZBEĐENJA:

Jel' sve u redu?

Tamara seda u kola i pali motor.

PAVLE:

Ma, da. Totalno! Znate kako je. Ljudi su pod stresom. Novinarski život. Male plate. Svetska ekonomska kriza. Kafa, cigarette, alkohol. Lepo što brinete. Hvala vam. Prijatno. Doviđenja. Gudbaj. Što stojite tu? Mislio sam da ste pošli nazad.

Momak iz obezbeđenja zavrći glavom u neverici i odlazi nazad u zgradu.

PAVLE:

E, tako. Doviđenja.

Pavle se nagnije prema prozoru kod vozačkog sedišta.

PAVLE:

A sad mi objasni šta to radimo?

TAMARA:

Ulazi!

Pavle ulazi. Kola odjure sa parkinga.

36.ENT. "GOLF".DAN

Golf staje na semaforu u Dušanovo. Tamara plače. Pavle joj spusti ruku na rame. Ona je otrese. Vadi mobilni telefon iz torbice.

TAMARA:

Dogodilo se. Budite tamo.

PAVLE:

Ko? Gde?

TAMARA:

Samo čuti, molim te!

Pali se zeleno svetlo na semaforu. "Golf" kreće.

37.EXT POLJANA. NOĆ

"Golf" se trese dok se spušta starim, kamenitim putem prema polju poredm kojeg je šuma. Iz kola izlaze Tamara i Pavle.

PAVLE:

Šta sad?

TAMARA:

Čekaćemo.

U šumi se pali jedno svetlo a zatim još jedno pas još jedno. Cela šuma zasija. Snažnom svetlošću.

PAVLE:

Šta je ovo?

Iz šume izlaze tri prilike sa bakljama u rukama. Prilaze im. Baklje nose DEVOJKE 1 I 2 i GVOZDEN. Devojke bezi reči pobijaju baklje u zemlju, prilaze zadnjim vratima koal, otvaraju ih I iznose Nikolijino telo iz kola a zatim je polako nose prema šumi. Tamara kreće za njima.

GVOZDEN:

Rekao sam ti da ćemo uskoro razgovarati.

PAVLE:

Ćale, šta se dešava?

GVOZDEN:

Ništa što trebaš da znaš.

Pavle krene za njima ali ga Gvozden zgrabi za mišicu i gurne na zemlju.

GVOZDEN:

Ona je sad naša briga. Ti sedni u kola i idi kući.

PAVLE:

Neću da odem dok mi ne kažeš šta se događa.

Svetla u šumi se ugase. Muški i ženski lelek, off.

PAVLE:

Šta to rade?!

GVOZDEN:

Oplakivanje i pročišćenje. Da joj ne naude.

PAVLE:

Ko da joj naudi?

GVOZDEN:

Oni koji su je ubili.

PAVLE:

Ko su oni? Ko ste vi?

Jaka svetlost ih zabljesne iz šume. Gvozden dune u baklju
i ona se ugasi.

GVOZDEN:

Oni su u u braku sa đavolom i uništavaju ne samo telo već i
duh koji je u njemu boravio. Mi smo... mi samo sledimo staru
balkansku religiju.

PAVLE:

Pagani? Kao stari Sloveni?

GVOZDEN:

Kao oni pre njih. I pre Ilira. Sad idi. Ti ne znaš ništa.

PAVLE:

Znam sve. Upoznao sam i Pegu. Bez Trepka.

GVOZDEN:

Shvatam.

PAVLE:

Ne, ne shvataš. Znam skoro sve ali ne i zašto.

GVOZDEN:

Ne znam zašto bih ti rekao.

PAVLE:

Zato što bi majka želela da znam sve. Zato!

38. ENT. BISTRO, 1973. GODINA. DAN

Za šankom stoje MLADI GVOZDEN, MLADI PEGA (SVETISLAV) sa TREPKOM. Ispred svakog je njegova čašica rakije. Potežu. Mladi Gvozden ih pogleda i nasmeši se.

MLADI GVOZDEN:

Zar moraš tog lutka da vodiš I u kafanu?

MLADI SVETISLAV:

Ne bih ja al' on insistira.

MLADI SVETISLAV:

TREPKO:

Ćuti Gvozdene i gledaj svoja posla.

MLADI GVOZDEN:

I to što kažeš.

Svetislav mu se nasloni na rame.

MLADI SVETISLAV:

Ja nisam hteo da radim ovo. Mislim, hteo sam da budem zabavljač ali to što pričam deci... To je sumnjivo, kapiraš?

MLADI GVOZDEN:

Kapiram. Treba li ti neka zaštita? Znam neke ljude.

MLADI SVETISLAV:

Kako da zaštitiš nekoga ko im pripada? Prodao sam se, prijatelju, prodao.

TREPKO:

I to jeftino.

Mladi Svetislav udari Trepku blagu čušku.

MLADI SVETISLAV:

Ćut' tamo! Nema za mene spasa. Čuvaj sebe. Razumeš?

38. ENT. SOBA MLADOG SVETISLAVA, 1973. GODINA. DAN
Mladi Svetislav spava u krevetu.Trepko, u mantiji i sa
bradom vuče Svetislava za nos.

GVOZDEN (off) :

A onda je spas došao iz najmanje očekivanog pravca....
Svetislav se budi. Pogleda Trepka I vrisne.

MLADI SVETISLAV:

Aaaa, četnik!

TREPKO:

Nisam četnik već vernik. I želim da se krstim kao Jovan a
jednog dana, kad završim karijeru, zamonašim i postanem
monah Nikanor.

MLADI SVETISLAV:

Trućaš gluposti.

TREPKO:

Samo te približavam jedinom pravom Bogu istinome i veri
našoj pravoslavnoj. Razmisli samo, Svetislave, bio si
hipik, bio si ateista, komunista, budista,
kabalista,šintoista, kvazidruid, umalo katolik, pa
sajentolog pa satanista, sve si pokušao, jedino još nisi
postao pravoslavac.

MLADI SVETISLAV:

Pa, da, kako se pre nisam setio. Rešenje mi je bilo sve
vreme pred nosom. Radićemo subverzivno protiv satanista i
učiti decu Bogu. To je naše iskupljenje!

Trepko se prekrsti i uzdahne.

TREPKO:

Vo imja Oca, Sina i Svjatago. Tvoje a ne moje iskupljenje,
tupane!

39. ENT. KANCELARIJA OCA MAKARIJA, 1973. GODINA. DAN
OTAC MAKARIJE, visok krupan, okreće telefon.

GVOZDEN (off) :

Nažalost, neki od onih koji su bili zaposleni kod Boga bili su istovremeno ins đavoljem platnom spisku....

OTAC MAKARIJE:

Alo, otac Makarije ovde! Bio maločas neki jurodivi sa lutkom! Jeste, crven, kako znate? Krstio sam ih obojicu! Svetislava u Svetislava a Trepka u Jovana! Ovoga mi krsta! Makarije se prekrsti.

40.EXT.MRAČNA ULICA, BEOGRAD, 1973. GODINA. DAN
Parkira se crni Mercedes u ulici. REGISTRACIJA: 55-55. Pada teška kiša. Gromovi, off. Otvaraju se vrata ins kola ispada Mladi Svetislav. Na ruci mu je Trepko. Izlaze ZLOTVORI 1 i 2 sa crnim maskama na licima. Svetislav kreće da beži ali ga Zlotvor 1 saplete. Svetislav padne na grudi a Zlotvor 2 legne preko njega i drži mu ruke.

Zlotvor 1 pomera sako u stranu. Za pojasom mu je mačeta u koricama. Vadi mačetu iz korica. Zamahuje.

41. EXT. POLJANA-SADAŠNJOST.NOĆ

Pavle zuri pred sebe, naslonjen na kola. Njegov otac sedi na šoferšajbni i tapše inst ramenu.

PAVLE:

To objašnjava sve. Brojanica na njegovoj ruci. Spominjaće tri šestice pet umesto šest puta u toku emisije.

GVOZDEN:

Rekao je i nekoliko puta "Boga mi", uživo, u emisiji.

PAVLE:

Što mu niste više pomogli?

GVOZDEN:

Hteo sam ali tada nismo bili dovoljno jaki za tako nešto.

PAVLE:

A ko ga je uvukao u tu priču sa satanistima?

GVOZDEN:

ne znam. Nikad mi nije rekao. Jedino znam da se dogodilo još nešto neobično. Jednom je dok smo pravili emisiju, u montaži, kod pokojne Nikolije, na par minuta bio onaj političar. Ne znam šta je tražio.

PAVLE:

Koji?

GVOZDEN:

Trišić. On je danas instar policije. Jel tako? Pavle zgrabi vrata, otvori ih i udje u kola.

GVOZDEN:

Sine, šta to radiš?

PAVLE:

Pričaću ti. Sad moram da idem.

Pavle pali motor.

GVOZDEN:

Gde?

PAVLE:

U Beograd, da nađem Pegu!

GVOZDEN:

Čekaj!

“Golf” odjuri.

42. EXT. ULICA ISPRED SIVE ZGRADE. NOĆ

U “golfu”, prekoputa ulaza u zgradu gde živi Svetislavljeva sestra, sedi Pavle. Zuri u pravcu zgrade. Umoran je. Pored kola staje AGENT 1.

AGENT1:

Molimo vas, podîte s nama.

PAVLE:

Nema šanse.

Agent 1 izvadi hitro tejzer iz džepa i onesvesti Pavle.

AGENT1:

Kaže se: Žao mi je ali nema šanse. Zar te mama nije učila
redu?

43.ENT. STOVARIŠTE. NOĆ

Stovarište puno kutija, alata. Na stolici sedi, vezan,
Pavle. Pred njim stoje AGENTI 1 i 2 i Trišić. Pavle se
trza.

TRIŠIĆ:

O, uspavana ružnotice! Kako smo?

PAVLE:

Tripozno.

TRIŠIĆ:

Hoćeš li mi reći sve šta znaš?

PAVLE:

U, je, baš smo direktni!

Trišić klimne Agentu 1. AGENTI 1 I 2 raskopčavaju Pavlu
košulju. Trišić kreće šakom prema Pavlovim grudima. Njegova
se šaka stopi sa Pavlovim telom a zatim iz njegovog tela
iščupa srce. Pavle se trese . Trišić drži srce u ruci.
Lizne ga.

TRIŠIĆ:

Uf, biće fino za čorbicu.

Vraća srce u Pavlove grudi.

TRIŠIĆ:

Hoćeš li sad progovoriti?

PAVLE:

Mogu li da razmislim malo?

TRIŠIĆ:

Naravno da ne možeš.

PAVLE:

A da zgutam tableticu pred egzekucijicom?

Trišić pogledom signalizira Agentu 1. Ovaj se nagne I počne da pretura po Pavlovoj kanji. Pavle se nagne i ujede ga za vrat. Agent padne na kolena uz vrisak. Pavle se glavom zaleti na Trišića. Udari ga glavom u stomak I obori na zemlju. Agent 2 se izmakne u stranu i rutinskim pokretom udari Pavla u stomak. Pavle padne na kolena i pokuša da ustane. Agent 1 ga nokautира. Agenti počnu da ga šutiraju. Trišić im prilazi sa podignutim rukama.

TRIŠIĆ:

Dosta, dosta! Treba nam još neko vreme.

PAVLE:

"Još neko vreme"? I sad treba da propevam?

Agent 1 ga šutne.

AGENT 1:

Hoćeš, ako se ja pitam.

Trišić vadi maramicu iz džepa.

TRIŠIĆ:

Uzmi ovo i stani tamo. Olabavi malo.

Agent 1 uzima maramicu i stavlja je na vrat. Trišić čučne pored Pavla.

TRIŠIĆ:

Ajde, kaži Čika- Triši šta znaš?

PAVLE:

Znam ono što će znati svi. Ukoliko me ne pustite.

TRIŠIĆ:

Pametno, mali, pametno. A šta će znati?

PAVLE:

DB je ubacio satanističke poruke u dečiju emisiju. Ali, Pega nije želeo da bude saučesnik. Postao je vernik i blokirao vaše poruke. Onda ste mu za kaznu odsekli ruku. Nestao je za javnost ali ne i za vas. Mislili ste da, pošto je sredio svoj nestanak, zna još nešto pa ste ga tražili.

Bezuspešno. Svejedno, bili ste u montaži i ubacili svoju poruku. Posle je ostalo još samo da drmnete video kasete ali su vam nekako promakle. A onda ste odlučili da se otarasite drevne paganske sekte koja vam je bila trn u oku. Ubijali ste ih jedno po jedno. Nikolija je bila poslednja. Trišić mu razbaruši frizuru.

TRIŠIĆ:

A znaš li kako smo to radili? Hipnozom. Navodili bi ljude da sami sebi zaustave rad srca. Okej, sve znaš pa nema više razloga da razgovaramo?

Trišić vadi pištolj iz sakoa.

PAVLE:

A, ne možete tako. Biće očigledno.

TRIŠIĆ:

Misliš neće biti svedoka? Nabavićemo svedoke. Motiv? Pavle Gavrilović se zadužio kod dilera I on je poslao momka da ga kokne. Svedoci su ga opisali kao visokog momka tamne kose, neodređenih godina, u crnoj kožnoj jakni što odgovara opisu pedeset posto muške populacije u Srbiji.

Trišić repetira pištolj.

PAVLE:

Ali, ja ne znam zašto ste sve to radili.

TRIŠIĆ:

Pogađaj.

PAVLE:

Ne verujem da je zbog satanizma.

TRIŠIĆ:

U pravu si nije.

PAVLE:

Pa šta je onda?

TRIŠIĆ:

Neću ti reći. Ni mrtvom.

Škripa kočnica, off. Pucaju ulazna vrata. U skladište upada ogroman crni džip sa visokom ogradom zakačenom za njegov branik. Agenti 1 , 2 I Trišić pucaju u džip. Meci se odbijaju od džipa. Otvaraju se vrata. Iz džipa iskače Svetislav. Umestzo desne šake je metalna lutka Trepka koji u ruci ima pušku. Svetislav uperuje Trepka prema Agentima 1 i 2 i upucava ih iz Trepkove puške.

SVETISLAV:

Pavle!

Pavle trči prema kolima. Trišić i Svetislav stojeiodmeravaju se, sa naperenim oružjima u rukama. Pavle pritrčava Svetislavu.

TRIŠIĆ:

Dakle, živ si.

SVETISLAV:

Kao, što vidiš.

Trišić baci pištolj u stranu. Svetislav vadi nož iz pojasa i seče Pavlove veze.

TRIŠIĆ:

Hajde, osveti se.

SVETISLAV:

Pa da imam celu policiju na leđima? Neka hvala!
Pavle i Svetislav ulaze u džip. Džip krne u rikverc.
Trišić se sagne, uzme pištolj I besno puca za njima.

44.ENT.DŽIP. NOĆ

Svetislav vozi zdravom levom rukom i desnom rukom koja je ovaj put metalni Trepko u trkačkom odelu, raširenih ruku koje drže volan.

PAVLE:

Kad si rekao da se baviš nelegalnim poslovima?

SVETISLAV:

Da, zapravo sam mislio na ovo. Krađa kola. U moje vreme se to zvalo pozajmica.

PAVLE:

Zašto si me spasio?

Svetislav slegne ramenima.

SVETISLAV:

Nemam pojma. Trepko bi tako hteo. A i da natrljam budalama nos.

PAVLE:

Moraš da mi objasniš nešto.

SVETISLAV:

Sve u svoje vreme. Prvo da se sklonimo.

PAVLE:

To je tačno. U ovom čudu smo više nego upadljivi.

SVETISLAV:

Stvarno? Ja nisam primetio.

45.EXT. KEJ PORED REKE. DAN

Pavle i Svetislav izlaze iz džipa i idu prema KEJU. Staju pored brodića. NATPIS NA BRODIĆU: OSVETA. Ulaze u brodić. Svetislav odvezuje brodić. Pavle mu pomaže.

46. EXT. VELIKO RATNO OSTRVO. DAN

Brodić "Osveta" se približava obali.

SVETISLAV (peva):

Te devojke iz Havane

Što stoje sa strane, sa strane

Pitaju Kapetane, kako se zove vaš brod?

A kapetan im rukom mane, tim curama iz Havane,

Što stoje sa strane sa strane

Osveta, to je moj brod!"

Svetilsav i Pavle bacaju sidro i izlaze na obalu.

47. ENT.UNUTRAŠNJOST VELIKOG RATNOG OSTRVA. DAN
Svetislav i Pavle grabe kroz šumu. Na maloj čistini je
daščara. Prilaze daščari. Svetislav otključava vrata.

SVETISLAV:

Eto, tu ćemo biti sigurni. Bar neko vreme.

48. ENT.DAŠČARA NA VELIKOM RATNOM OSTRVU. DAN
Svetislav i Pavle sede pored prozora, za stolom. Prekoputa
njih su dva kreveta. Na stolu je crni kofer. Pavle duva
travu a Svetislav skida "Trepka vozača", otvara kofer o
spušta ga u njega a zatim zatvara.Pavle ga ponudi džointom.
Svetislav uzima džoint i duva.

PAVLE:

Prvo sam misli oda je sve ovo deo nekog mog tripa, znaš.

SVETISLAV:

Aha.

PAVLE:

A sad mi se čini da je ovo i ova hemija koju vučem u jakni,
zsamo za malu decu. Stvarnost me radi na mnogo više nivoa.
Svetislav mu pruža džoint.

SVETISLAV:

Šta si ti? Neki Džanki Šaft?

PAVLE(peva):

Shaft!He is a bad mother...

SVETISLAV:

Stop! You are talking of Shaft, man!

PAVLE:

Ja sam tip koji je mogao mnogo togao, bio pametan, super,
talentovan, ovo-ono, dobre ocene, sve u roku, ali, bio sam
na svoju ruku,nisam htio da radim sranja za male pare i
tako.Zamerio sam se svima i posle nisam imao s kim da
radim. A onda je čale stradao i to mi je bilo odličan

izgovor da se razbijem. Nema droge koju nisam overio u poslednjih dana. Kit Ričards je malo dete za mene!

SVETISLAV:

Tupiš, mali! Video sam ga svojim očima u Bel Altamontu.

Loše ti je to, prestani dok možeš.

PAVLE:

Skinuću se samo mi reci: Ko te je uveo u sataniste?

49. ENT.SALA,RTB, 1973.GODINA. DAN

Za stolom namrštena komisija : PREDSEDAVAJUĆI, proćelav, u četrdesetim, SMILJANIČKA, pedesete, seda, sdtroga, kockaste naočare, MILADIN, visok, prosed. Pred komisijom Svetislav u elegantnom odelu i Trepko u isto takvom.

MLADI SVETISLAV I TREPKO:

Po šumama i gorama

Naše zemlje ponosne

Idu čete partizana

Slavu borbe pronose!

Idu čete partizana

Slavu borbe pronose!

Tajac.

PREDSEDAVAJUĆI (Smiljanički):

Je li, Smiljanička, jel ovi nas zajebavaju?

SMILJANIČKA(rezignirano):

Ne znam za to ali ja ne bih ovo svarila ni sa sodom

bikarbonom.

MILADIN:

Drugovi, nemojmo tako. Ima neki đavo u ovom nastupu.

Drugovi Pega i Trepko ne misle ništa loše. Oni su ideoološki
mislili sve najbolje al...

MLADI SVETISLAV:

Mi smo obojica članovi Saveza.

Predsedavajući zaluđeno blene u njih pa se okrene Miladinu.

PREDSEDAVAJUĆI:

Ma, hajte molim vas, druže Miladine! Ovo je čista provokacija! Lutak da ismeva naše tekovine! Lutak i gazda, u stvari! Ne može bre dok sam ja glavni u ovoj komisiji!

Marš napolje!

Pokaže odsečno prema vratima.

50. ENT.HODNIK U RTB, 1973.GODINA. DAN

Svetislav i lutak tužno sede na klupi u hodniku i puše cigarete. Prilazi im drug Miladin. Širi ruke.

MILADIN:

Jas am uradio šta sam mogao.

MLADI SVETISLAV:

Znam, druže Miladine.

TREPKO:

Obojica smo vam zahvalni za to.

MILADIN:

Vi ste momak od retkog talenta i milioni dece bi mogli da vas zavole ali, nekim ljudima se to jednostavno ne dopada.... Ako bi pogurali nekako... Razumete?

MLADI SVETISLAV:

Pa, ja sam član Saveza a moj otac je predsednik kućnog saveta....

Miladin odsečnim pokretom i sakoa vadi papirić.

MILADIN:

Nije danas Savez dovoljan. Budite na ovoj adresi večeras u osam. Obojica.

Potapše Svetislava po ramenu, rukuje se kažiprstom sa Trepkom i ode niz hodnik.

MLADI SVETISLAV:

Pa, šta misliš ti o tome?

TREPKO:

Izgleda kao simpatičan čova.

50. EXT. KUĆA OBRASLA U BRŠLJAN, DVORIŠTE, 1973.GODINA. NOĆ
Svetislav i Trepko stoje ispred vrata. Kucaju. Vrata se
otvore. Bljesne svetlost. Svetislav uđe.

51. ENT. HODNIK KUĆE OBRASLE U BRŠLJAN, 1973.GODINA. NOĆ
Svetislav se kreće kroz špalir prilika obučenih u crno.
Brujanje stanističkog hora. Na kraju špalira je zabrađena
prilika sa pentagramom oko vrata. Podiže kapuljaču. Prilika
je SREDOVEČNI TRIŠIĆ.

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Dobro nam došao, brate Pego.

MLADI SVETISLAV:

Vi ste stanisti?

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Mi? Ne! Mi smo najodaniji vojnici Partije koji se služe
satanističkim veštinama. Kad već Bog nije na našoj strani...

52. ENT.DAŠČARA NA RATNOM OSTRVU. DAN
Pavle secka kokain na koferu.

PAVLE:

I, da li su vam rekli koja je vaša uloga?

Svetislav skloni šakom kokain sa kofera.

SVETISLAV:

Ne! I prestani sa tim sranjem!

PAVLE:

Hej, čekaj, znaš li kolik oto košta?

Svetislav ga grabi šakom i podigne iz stolice a zatim
pribije uza zid.

PAVLE:

Totaln osi poludeo! Evo šta manjak opijata pravi od ljudi.

SVETISLAV:

Nisam te spasavao da bi se uništavao na moje oči.
Svetislav ga pusti. Pavle padne na pod, kašljući.

PAVLE:

Okej, okej, kapiram! A da li si naslutio koja je vaša uloga?

SVETISLAV:

Ne, nisam. Mada, znam jednu stvar: šou je dobro reklamiran i moju emisiju su gledali MILIONI klinaca, najviše oni između šezdeset i petog i sedamdesetog godišta. A ako dodamo njihove matorce, to je velika publika. Znaš da su ubacili neki hipnitčki deo, naknadno, u montaži?

PAVLE:

Da.

SVETISLAV:

Ne daj Bože da se ta emisija reprizira.

PAVLE:

Jesi li shvatio šta su ubacili?

Svetislav krene prema stolu. Otvara kofer. Vadi iz njega Trepka sa mačetom u ruci. Stavlja ga na ruku.

PAVLE:

Pa, o čemu se radi?

Svetislav uperi Trepka-oružje u Pavla.

SVETISLAV:

Ne želiš da znaš!

PAVLE:

Šta to radiš? Odlepio si!

Svetislav se trgne.

SVETISLAV:

Ne, samo previše pitaš.

PAVLE:

Ti si mi drpio kasete. Dai h proučiš. Našao si ono što ti treba, jel tako?

Svetislav mu prilazi, namršten.

SVETISLAV:

Da, našao sam pa šta?

PAVLE:

To ti je malo načelo mozak, a?

Svetislav zamahne sečivom. Pavle se izmakne.

SVETISLAV:

Odakle tit a ideja? Ja sam savršeno normalan!

PAVLE:

Te haludže su te upropastile. Prestani!

Svetislav jurne da ga probode. Trepko se zabije u drveni zid.

PAVLE:

Hajde da normalno razgovaramo.

SVETISLAV:

Normalno? Šta je normalno?

Pavle iščupa Trepka iz drveta i jurne na njega. Vrata daščare se otvore i utrči Tamara, Uhvati ga hitro za desnu ruku i džudo udarcem udari u vrat. Svetislav se skljoka na pod.

PAVLE:

U, ribo! Koja magija je tebe dovela?

TAMARA:

Tvoj gornji džep. Najviši.

Pavle zavuče ruku ispod jakne. Izvuče malu crnu kutiju.

TAMARA:

Naučna magija. Hajde, pomozi mi da ga utovarimo u brodić.

Idemo odavde. Mogu da namirišem Trišićeve ljude.

PAVLE:

Gde čemo?

TAMARA:

Na zaštićeno mesto gde se duhovi sreću.

PAVLE:

Pa, da, to zvuči savršeno logično.

53. EXT.ĐAVOLJA VAROŠ. DAN

Plavi "golf" je parkiran pored Varoši. Tamara i Pavle spuštaju ošamućenog Svetislava na tle.

PAVLE:

I, šta čemo sad?

TAMARA:

Ako želimo da pobedimo potreban nam je Pega a da bi pobedili moramo da oslobođimo Pegu od njihove crne magije.Jasno?

PAVLE:

Zvuči fino. A kako to da izvedemo?

TAMARA:

Uđi u njegov um I otkrij šta ga je sludelo. Nakon toga čemo znati kako da ga lečimo.

PAVLE:

U njegov um? Kako?

Tamara zgrabi Pavla za vrati primakne ga Peginom licu.

Sklapa oči I mrmlja magijske reči.

PAVLE:

Ako misliš dam u zapelpim žvaku nema šanse?

Tamara gurne Pavla naniže i on potone u Pegu.

54. EXT.ISPRED DAŠČARE NA VELIKOM RATNOM OSTRVU. DAN
Pavle pada na tle. Okreće se oko sebe. Cerekanje Pege iz
daščare, off. Nesigurnim korakom prilazi daščari. Otvara
vrata.

55. ENT.DAŠČARA NA VELIKOM RATNOM OSTRVU. DAN
Pavle ulazi u daščaru. Ispred ogromongo televizorea koji
pokriva ceo zid sedi Svetislav i cereka se.Na licu mu je
izbezumljeni izraz. Na ekranu su Mladi Svetislav i Trepko u
emisiji. Deluju kao da opušteno razgovaraju dok deca tapšu.
Dečije tapšanje zvuči kao bat vojničkih cokula. Slika je
usporena, skoro rastavljena na kadrove. Glasovi su im
distorzirani.

SVETISLAV:

Ubij-...

TREPKO:

Uništi...

SVETISLAV:

Siluj...

TREPKO:

Zatri...

SVETISLAV:

Sve što treba...

TREPKO:

Kad dođe vreme!

SVETISLAV:

Čekaj naš znak!

TREPKO:

Oružane borbe!

SVETISLAV:

Ovo je znak:

TREPKO:

Opet smo u bitkama. One nisu oružane, mada i takve još nisu isključene.

SVETISLAV:

Slušajte pažljivo!

PAVLE:

Čoveče, totalno si odlepio!

Svetislav se okrene prema njemu. Na licu mu je ludački izraz.

SVETISLAV:

I ti bi poludeo da si ovo premotavao dvadeset pet puta. Pametno urađeno. Genijalno. Kadar po kadar, ubačen zvuk. Onako, kao nerazgovetno mumlanje. Za ono doba genijalno.

PAVLE:

Gde su snimci?

SVETISLAV:

Ukrali ih iz stana moje sestre.

PAVLE:

Hajde, idemo odavde.

SVETISLAV:

Ne ideš ti nikud!

Pavle podigne desnu ruku. Izrasta mu šaka, velika, žilava, tri puta veća od normalne.

SVETISLAV:

Jel vidiš? Zdrobiću ti glavu s ovim!

PAVLE:

Ma hajde, idemo!

Svetislav zamahne I šaka obori Pavla na zemlu. Svetislastoj iiznad njega i raste dok glavom ne udari u tavanicu a šake mu, ogromne i otežale, ne udare u pod.

SVETISLAV:

Nešto si rekao?

PAVLE:

Ovo je tvoj um. Uvde me ne možeš ubiti!

SVETISLAV:

Ovde mogu šta hoću?

Svetislav zamahne šakom i poklopi Pavlovo lice.

56. EXT. ĐAVOLJA VAROŠ. DAN

Pavle se tregne. Pored njega leži Svetislav sa spokojnim osmehom na licu. Tamara se nagne prema Pavlu i pomiluje ga po licu.

TAMARA:

Jesi li u redu?

PAVLE:

Mislim da samo provalio o čemu se radi.

Tamara se sagne i pomogne mud a ustane. On krene da je poljubi ali se ona izmakne.

TAMARA:

Moramo do svete šume. Usput ćeš mi ispričati o svemu.

57. EXT. POLJANA PORED PUTA. DAN

Devojke 1 i 2 odnose Svetislava prema šumi. Pored "golfa" stoje Gvozden, Pavle i Tamara. Gvozden se igra sa figurinom-minijaturnom reprodukcijom vinčanske Venere koja mu se nalazi na ogrlici.

GVOZDEN:

Mislim da znam o čemu se radi.

PAVLE:

Reci nam.

GVOZDEN:

Ako je to ono što mislim da jeste onda nas uskoro čeka repriza.

TAMARA:

Kako to mislite?

GVOZDEN:

Kolektivno ludilo se prenosi brže od virusa. Kapirate? Ne? Recimo da je nekoliko miliona gledalo šou. Mnogi nisu gledali, jel tako? Tvoja generacija recimo, nema pojma o tome, ti si rođen sedamdeset i pete a šou je bio sedamdeset i treće, jel tako? Ali, ako dovoljno ljudi poludi u startu-poludećeš i ti. Mislim, bićete svi normalni ali ćete po potrebi moći da radite blesave stvari. I to će vam biti sasvim logično. A nećete znati zašto. Društveno prihvatljivo ludilo.

PAVLE:

Mislim da te ne pratim.

TAMARA:

Ni ja.

GVOZDEN:

Ovo zahteva mali flešbek.

58. ENT.TEHNika RTS-A, 1989. godina, DAN. DAN
U tehnici su GILE I MITAR, sredovečni. Ulazi Gvozden iz 1989. godine. Na monitoru je gazimestanski miting.

GVOZDEN:

Gile, Mitre, kako je?

GILE:

Evo.

MITAR:

Radno.

Gvozden pokaže prema monitoru.

GVOZDEN:

Ako nekoga zanima koliko ljudi može da se nalovi na praznu priču i suvu hranu evo mu odgovora.

GILE:

Tja, svako čudo za tri dana.

Gvozden uzdahne između kažiprsta I palca protrlja figuricu Venere na ogrlici.

MILOŠEVIĆ:

"Šest vekova kasnije, danas, opet smo u bitkama. One nisu oružane, mada i takve još nisu isključene."

GILE:

To, majstore!

MITAR:

Jebi im kevu!

Gile i Mitar se cerekaju. Oči su im izbezumljene, zastakljene. Zagrle se.

GILE I MITAR:

"Slobodane, Slobodane, naše rosno cveće,
Ceo narod, ceo narod, za tobom se kreće!"

Gvozden izlazi iz sobe.

59. EXT. POLJANA PORED PUTA. DAN

Tamara, Gvozden i Pavle.

GVOZDEN:

A dodajmo tome i magijske sile koje je zloupotrebio.

PAVLE:

Magijske sile?

GVOZDEN:

Ne samo satanističke. Na jednoj pozornici, u najvećoj predstavi koju je ovaj narod ikad video, okupio je sveštenstvo sa hrišćanskim znamenjima, vojsku i policiju sa komunističkim oznakama, a da ne zaboravimo i vešto umaskirane slovenske paganske simbole. Sve ove sile plus

poruka koja je bila ključ trebale su dam u pomognu da nas sve hipnotiše. Jel' kapirate sad?!

PAVLE:

Čekaj, ali to znači da je ludilo već startovano.

TAMARA:

Startovano i prošlo.

GVOZDEN:

Da, ali šta ako ga neko reprizira? Zamislite ponovo ratove iz devedesetih, stotine hiljade pobijenih, milione raseljenih.

Pavle otvara vrata i seda u kola.

PAVLE:

Okej, to je to.

GVOZDEN:

Gde ćeš?

PAVLE:

Idem da sredim ministra policije. Šta drugo? Hoćeš li još neko sa mnom?

Tamara i Gvozden ulaze u kola. Pavle pali kola i odlaze.

60.ENT. PLAVI GOLF. DAN

Pored prozora promiču poluizgrađene zgrade načićkane uz ivicu Ibarske magistrale. Za volanom je Pavle. Na zadnjem sedištu su Gvozden i Tamara. Iza njih je crni džip.

PAVLE:

Primetili ste?

TAMARA:

Aha, prati nas več deset minuta.

GVOZDEN:

Možda je samo slučajnost.

PAVLE:

Da proverimo.

Okreće volan ulevo. Kola se naglo zatresu.

GVOZDEN:

Mislim da nije bila najbolja ideja da Pavle vozi.

TAMARA:

Sad to kažete!

61.EXT.IBARSKA MAGISTRALA. DAN

Golf se okreće prema crnom džipu koji je u istoj traci i juri na njega. Crni džip skrene i skljoka se u jendek pored puta. Golf se okreće i vraća nazad u traku.

62.ENT.PLAVI GOLF. DAN

Na zadnjem sedištu sede, šokirani, Tamara i Gvozden.

GVOZDEN:

Na čemu sisad?

PAVLE:

Ni na čemu. To je moje privatno ludilo.

GVOZDEN:

Parkiraj pored puta! Odmah!

PAVLE:

Pa, otarasili smo ih se, zar ne?

GVOZDEN:

Parkiraj! Odmah!

63.EXT.IBARSKA MAGISTRALA. DAN

Plavi golf staje pored bankine. Izlaze Pavle i Gvozden.

Gvozden mu lupio šamar i seda na vozačko mesto a Pavle, pokunjen seda na zadnje sedište. Kola kreću.

64.ENT.PLAVI GOLF. DAN

Golf prolazi pored natpisa: BEOGRAD. Gvozden besno vozi a Tamara pokušava da se odmakne od Pavla.

PAVLE:

Nemoj tako. Uopšte nisi kolegijalna.

TAMARA:

Hoćeš opet da te udarim?

Gvozden se smeje.

GVOZDEN:

Dečko, jel ima neko u ovom gradu ko te nije tukao?

PAVLE:

Vrlo duhovito. Nego, koji su vam planovi oko kasete?

Upadnemo kod ministra, sredimo ga, uzmemo kasete i zapalimo ih.

GVOZDEN:

Ne baš. Upoznao si ga. Nije baš tip kojeg možeš da središ tek tako. Neka, recimo, misled a emituju poruku a u stvari će emitovati umontiranu našu.

PAVLE:

To je glupost.

GVOZDEN:

Ali, kasete mogu da se korisno iskoriste.

PAVLE:

Korisno iskoriste? Na njima je zlo!

GVOZDEN:

Pa, izbrisacemo zlo.

PAVLE:

I staviti svoje zlo na njih.

TAMARA:

Otkud znaš da smo zlo?

PAVLE:

Ne znam ali svako ispiranje mozga je zlo po sebi. A jeste li zlo?

Gvozden smorenouzdahne.

GVOZDEN:

Tamara, znaš šta treba da uradiš.
Pavle se nasmeje.

PAVLE:

Čekaj, čale, nemoj si Dart Vejder!
Tamara ga udari između ramena i vrata i Pavle se onesvesti.

65.EXT. PARKING ISPRED PAVLOVE ZGRADE.DAN
Pavle leži u nesvesti na parkingu. Blaženo se mseška. Nad njim se nadnosi komšija Raja. Pavle otvori oči i vrisne.

PAVLE:

Tamara, kako si postala komšija Raja?

KOMŠIJA RAJA:

Jeste li dobro, komšo?

PAVLE:

Nisam ali biću.

Pavle spusti ruku u kaput, izvuče teglicu sa kapima za oči.
Stavi po jednu kap u svako oko. Komšija Raja se transformiše u klovna.

PAVLE:

E, sad je bolje.

KOMŠIJA RAJA:

A da pođete kod mene da se odmorite?

PAVLE:

Što da ne. Jel' znate da žonglirate?

66.ENT. STAN KOMŠIJE RAJE. DAN
Dnevna soba. Pavle sedi, okružen nameštajem pokrivenim jambolijama. Televizor je pokriven šustiklom. Na televizoru je najava sa insertima iz "Šoa Pege I Trepka" LOGO U UGLU, NATPIS: KTV- KLINAČKA TV .

SPIKER(off):

Večeras u osam, na KTV-Pega i Trepko, najduhovitiji par svih vremena! Gledajte obavezno! Legendarni šou! Deco, povedite i roditeljena magično putovanje!

Pavle uzme daljinski upravljač i gasi televizor. Uzdahne i protrlja glavu.

KOMŠIJA RAJA:

Halo, policija? Ovde Raja. Kod mene je onaj Gavrilović sa poternice. Bulevar Osme brigade, ulaz četiri, stan tri, dođite brzo!

Pavle ustane i krene prema vratima. U sobu ulazi Komšija Raja sa naperenom dvocevkom.

KOMŠIJA RAJA:

Mislio si da ćeš tako lako da se izvučeš? Raji s leđa prilazi Svetislav. Desnu šaku predstavlja trepko sa čekićem u ruci. U levoj ruci mu je kofer.

PAVLE:

Pa, zapravo da.

KOMŠIJA RAJA:

Majku ti narkomansku. Nije dovoljno što se radiš nego i ubijaš. Svoju šeficu na televiziji, onu koja te lebom rani, barabo!

PAVLE:

I tu on dobije udarac u glavu i onesvesti se.

KOMŠIJA RAJA:

Ko bre?

SVETISLAV:

Ti.

Svetislav udari Raju po glavi i on se skljoka sa puškom u rukama.

PAVLE:

A sad ćeš da središ i mene?

SVETISLAV:

Ne, promenio sam se.

Pavle mu se približi i uhvati prstima figuru vinčanske Venere koja je na konopčiću oko Svetislavljevog vrata.

PAVLE:

Ovako si se promenio?

Svetislav odgurne njegovu ruku.

SVETISLAV:

Ti to ne razumeš. To je Velika Boginja Majka. Boginja plodnosti najstarije civilizacije na svetu. Vinčanske kulture.

PAVLE:

Najstarije bla bla bla... Sad tupiš!

SVETISLAV:

Ona me je spasila od đavola.

PAVLE:

Kako? Tako što si joj platio svojom dušom? Jebote, kako ne kapiraš...

Pavle mu stavi ruke na ramena i prodrma ga.

PAVLE:

Velika Majka, Veliki Brat, sve je to isto sranje a ti si uvek isto- njihova marioneta! Jel hoćeš da budeš marioneta?

SVETISLAV:

Jel hoćeš da ti odgrizem ruke?

PAVLE:

Ne.

SVETISLAV:

Onda ih skidaj s mojih ramena.

Pavle skine ruke s njegovih ramena.

PAVLE:

Tvoji su me i uvalili u ovo. Da ti objasnim....

Pavle i Svetislav prilaze vili zaštišenoj visokom gvozdenom ogradom. Ispred vile su ČUVARI 1 i 2 u civilu.

SVETISLAV:

Jesi li siguran da je to to?

PAVLE:

Naravno da nisam.

SVETISLAV:

Zašto onda radimo ovo?

PAVLE:

Ne možemo drugačije. Zmiju treba udariti u glavu. Svetislav kreće rukom prema ogrlici sa vinčanskog Venerom. Skida je i baca na asfalt. Čuvari vade pištolje i uperuju ih u njih. Pavle i Svetislav podižu ruke.

PAVLE:

Pogodite šta ćemo sad da kažemo? Imamo zanimljive informacije. Vodite nas kod vašeg šefa.

SVETISLAV:

Zar nemaš nešto originalnije?

PAVLE:

Ne.

Čuvar 1 uhvati Pavla za rame i gurne napred, prema kapiji.

ČUVAR 1:

Ajd, polazi!

68.ENT. KABINET MINISTRA POLICIJE. DAN

Ministar sedi za radnim stolom i otvara nožem pismo. Nož ga poseče. On se trgne a zatim prinese okrvavljeni prst ustima i sa uživanjem poliže krv. Zatim uzme nož i lizne krv s njega. U kabinet hrupe Čuvari 1 i 2 koji uvode Svetislava i Pavla. Ministar se nasmeši.

TRIŠIĆ:

Slobodni ste.

Čuvari izlaze.

TRIŠIĆ:

Dakle tu ste. Nije vam trebalo dugo.

PAVLE:

Došli smo da pregovaramo.

TRIŠIĆ:

Je li? Ubijete dvojicu od mojih najboljih ljudi a sad bi da
pregovarate?

Trišić hitro zabije šaku u Pavlovo telo. Svetislav krene
prema njemu ali ga Trišić brzo udari pesnicom. Svetislav
pada na zemlju.

TRIŠIĆ:

A zašto bih vas pustio?

PAVLE:

Zna-znamo kako da uništite sektu. Sveta šuma...

Trišić izvuče ruku iz Pavlovih grudi. Praznu. Pavle se
zatetura. Svetislav ustaje sa zemlje.

TRIŠIĆ:

Hajde, da čujemo. Kako?

PAVLE:

Ne može tek tako. Morate da nam garantujete život.

TRIŠIĆ:

To ćemo tek da vidimo. A kako možete da uđete u svetu šumu?

PAVLE:

Njega su primili u sektu a moj otac je jedan od njenih
vođa.

TRIŠIĆ:

Izlažirao spostvenu smrt? Zanimljivo.

Trišić seda na sto.

TRIŠIĆ:

Ne znam zbog čega ali, ne verujem vam.

PAVLE:

Telo nikad nije bilo pronađeno, jel' tako?

TRIŠIĆ:

Hmmm. Ima nešto u tome. Nastavite.

SVETISLAV:

Šuma je na pedeset kilometara od Beograda, nedaleko od autoputa.

TRIŠIĆ:

Brojnost? Pavle, pogledaj moj prst...

Trišić mahne par puta prstom pred Pavlovim očima. Pavlovo lice dobije ravnodušan izraz.

PAVLE.

Dve hiljade ljudi.

TRIŠIĆ:

Toliko.

SVETISLAV:

Iznenadili bi se ko je sve tu. Sportisti, političari, glumci....

PAVLE:

A ima još nekih... Dosta bliskih...

SVETISLAV:

Na koga misliš?

PAVLE:

Ne bih mogao da kažem...

Svetislav ustaje sa stola. Uperi palac u Pavlovo lice.

TRIŠIĆ:

Reci ili ču ti ovim prstom iskopati oko!

SVETISLAV:

Reci mu, ne budi blesav.

TRIŠIĆ:

I da ne želi reći će mi. On je hipnotisan. Dakle, ko je?

PAVLE:

Tvoji čuvari, video sam ih tamo. Čekaju samo pravi trenutak i onda.

TRIŠIĆ:

Momci!

Ulaze Čuvari 1 i 2.

TRIŠIĆ:

Dobro ste me služili.

Trišić im zabije šake u grudi. Iščupa njihova srca i baci ih na pod a zatim zgazi. Čuvari se skljokaju

TRIŠIĆ:

Beskorisne mrcine.

Prilazi Svetislavu i Pavlu.

SVETISLAV:

Mogu li da znam zašto?

Trišić ga potapše po obrazu.

TRIŠIĆ:

Naravno. Ništa lepše nego da prosvećujem budale.

Spušta im šake na glave.

TRIŠIĆ:

Pripremite se za poslednju filmsku projekciju. Vaš poslednji šou!

Bljesak.

69. ENT. KABINET JEDNOG OD ŠEFOVA DRŽAVNE BEZBEDNOSTI,

1973. GODINA. DAN

Za stolom sedi ŠEF, šezdeset godina, oštih crta lica, crnomanjast. Prekoputa njega sedi SREDOVEČNI TRIŠIĆ. Šef puši havanu i pije viski.

SREDOVEČNI TRIŠIĆ.

Pogledajte kakvi smo danas! Potrošačko društvo, putovanja po belom svetu, amerikanizacija, omladina nam nosi džins i peva o miru.

ŠEF:

Da, slažem se. Ogreslo se u najcrnju zapadnjačku dekadenciju.

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Ovaj narod je duhovno bedan, bezvoljan. Nismo oni koji smo bili. Rat čini dušu ovog naroda. Ako ne ratuje narod ne postoji.

ŠEF:

Druže Trišiću, mi smo se i naratovali da bi naša deca uživala plodove mira.

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Da, ali kakvog mira?

Trišić podiže sa poda akotvku i predaje fasciklu sa dokumentima.

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Pogledajte, tu sve piše. Naše precizno trogodišnje istraživanje. Moral naroda je na niskom nivou. Ako nas neko napadne i okupira, bili Sovjeti ili Amerikanci, neće biti dovoljno ljudi za tri partijske celiye.

Šef nervozno lista.

ŠEF:

Vi ovde tvrdite da je naša vojska trula i da bi većina bacila puške na prvi pucanj? Ja u to, dozvoliće, ne verujem!

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

A u million gastarabajtera? U million onih koji će još doći?
I još million? U narastajuću korupciju, privredne skandale?
Verujete li u to?

ŠEF:

To je tačno.Pa, šta predlažete?

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Ekstremna vremena zahtevaju ekstremne mere. Naši ljudi moraju da se pretvore u ubilačke mašine kad im se da znak.

ŠEF:

A kako?

SREDOVEČNI TRIŠIĆ:

Preko ogledala dvadesetog veka-preko televizije.

70. EXT.PARKING ISPRED ZGRADE CK, 1988. GODINA. DAN
ŠEF, duboko u sedamdesetim, stoji na parkingu. Ispred njega staju službena kola. Spušta se prozor. TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM promoli glavu.

STARIIJI TRIŠIĆ:

Hoćete li da vas odbacim negde?

ŠEF:

Maločas si me izbacio iz Partije a sad bi da me vozaš!

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Naše male razlike moraju da budu zaboravljene. Mi Srbi moramo da se držimo zajedno.

ŠEF:

Mi Srbi? Do juče si bio Jugosloven i komunista.

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Ja sam moćnik pre svega. Komunizam je propao. Treba drugi kaput obući.

Šef se zaklati na nogama.

ŠEF:

Koji? Četnički? Misliš da će te narod slediti?

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Ne mene. Nekog drugog. Ako mu se kaže tako.

ŠEF:

O tome je reč? O onoj šifri? To je bilo namenjeno
isključivo za odbranu zemlje!

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Upravo tako. Nekad od Amera i Rusa, danas od Slovenaca,
Hrvata, Šiptara, po potrebi...

ŠEF:

Neću ti dati da to uradiš! Ned ok sam živ!

Trišić proturi ruku sa isturenim kažiprstom kroz prozor.

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Prati moj prst.

Šef prati putanje prsta. Lice mu je bezizražajno. Trišić se cereka.

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Imao si već dva srčana infarkta. Previše alkohola i cigara.

Niko se ne bi začudio da dobijes i treći.

ŠEF:

Ne, ne bi.

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

Treći može biti fatalan.

ŠEF:

Da, fatalan.

TRIŠIĆ U POZNIM PEDESETIM :

I dolazi upravo....sad.

Trišić pucne prstima i Šef pada na zemlju držeći se za srce. Grči se na zemlji. Trišić se nagne prema šoferu i potapše ga po ramenu. Službeni automobile odlazi.

Pred ministrom stoje Pavle i Svetislav. Pavle ima prazan izgled lica. Na Svetislavljevom licu je strah.

TRIŠIĆ:

Mislio sam da će te iz ratova nešto naučiti, da će te postati jači, žilaviji, da će te izabrati prave ljude ali - vi ste još gori! Vi bi da se gojite, da putujete, da živite! Da živite! Život je krajnje potcenjena stvar! Vama trebaju novi ljudi da vas vode! Novo kupanje u čeliku! Čvrsta ruka! To je ono što vam treba! Od večeras se stvarra nova sudska ovog naroda!

Trišić gurne Svetislava na pod.

TRIŠIĆ:

Ali prvo da zadovoljim želju za krvlju!
Svetislav se bezuspešno otima. Pavle stoji sa omamljenim izrazom lica.

TRIŠIĆ:

Rassčerečiću ten a komade! Ali polako, d ate ne ubijem odmah! Onako, da osetiš sve!

SVETISLAV:

Pavle, budi se, budalo!

TRIŠIĆ:

Onaj moron?

Spušta šaku na Svetislavljev nos.

TRIŠIĆ:

Nervira me tvoj prćasti pegavi nosić. Toliko me nervira da će ga iščupati i pojasti.

SVETISLAV:

Neeeeeee!

Pavle stoji iza Trišića. Trišić se otima, ujeda ga za desnu ruku kojom ga drži. Pavle ga ne pušta. Levom šakom mu

ubacuje dvadesetak pilulica u usta. Trišić pada, vrišti, hvata se za srce, balavi na usta i umre. Svetislav ustaje sa poda.

SVETISLAV:

Šta si mu to dao?

PAVLE:

Šaku "eksera".

SVETISLAV:

Nije mi jasno kako si znao da će plan upaliti?

PAVLE:

Hipnoza kontroliše svest a ja sam van sebe od droge.
Pavle pogleda na sat na zidu koji otkucava sedam.

PAVLE:

Hajdemo, nema još mnogo vremena!

Pavle i Svetislav krenu prema vratima.

72.EXT. ISPRED VILE MINISTRA POLICIJE. NOĆ

Pavle i Svetislav izlaze iz vile. Ispred vile ih, sa naperenim pištoljima, čekaju Gvozden i Tamara.

PAVLE:

Čale, šta ti treba ovo?

TAMARA:

Ruke gore.

Pavle i Svetislav podižu ruke.

GVOZDEN:

Šta je bilo sa Trišićem?

SVETISLAV:

Sredili smo ga. Ekserima.

GVOZDEN:

Sredili? S njim je otišlo dve hiljade godina crne magije.

PAVLE:

Pa?

GVOZDEN:

Jel znaš koliko nam je on značajan?

PAVLE:

On značajan? A ja sam beznačajan pa me ostavljaš na
parkingu ko neki propalica?

TAMARA:

Ti i jesi propalica.

PAVLE:

Okej, to je istina. A sad nas pusti da prođemo.

TAMARA:

Ne idete vi nigde.

GVOZDEN:

Nećemo vam ništa. Samo sačekajte jedan sat. Naši ljudi će
tačno u osam zauzeti studio KTV i početi sa emitovanjem.

SVETISLAV:

A ko drži taj KTV?

TAMARA:

Trišićev sin. A što?

Svetislav i Pavle se zgleduju.

PAVLE:

Nešto mi govori da stvari neće ići onako kako ste vi
planirali.

73.EXT. PARKING KTV-A. NOĆ

Telohranitelji 1 I 2 spuštaju tela Devojaka 1 i 2 na
zadnje sedište crnog kombija. Pored kombija стоји TRIŠIĆ
MLAĐI, rane četrdesete, elegantan, sportski tip. Okreće broj
na mobilnom telefonu. Čeka. Spušta ga u sako.

TRIŠIĆ MLAĐI:

Čale se ne javlja. Da li se možda vama javlja?

TELOHRANITELJ 1:

Ne, gazda.

TRIŠIĆ MLAĐI:

To mi je sumnjivo. Odvezite ove sektaške kučke do groblja, bacite ih u sveže iskopane rupe i pokrijte slojem zemlje. Ne previše debelo ali ne ni tanko pa da štrče posle prve kišice. Jasno?

TELOHRANITELJ 2:

Jasno, gazda.

TRIŠIĆ MLAĐI:

I vratite se brzo. Možda pošalju još nekog.

Trišić Mlađi pogleda na ručni sat.

TRIŠIĆ MLAĐI:

Još deset minuta do početka emisije. Ćale, gde si?

74.EXT. KABINET U VILI MINISTRA POLICIJE. NOĆ
Tamara i Gvozden sede na stolicama. U rukama su im pištolji. Na podu, naslonjeni na radni sto, sede Pavle i Svetislav. Sat pokazuje 10 do 8.

PAVLE:

Možemo da idemo? Sve je sigurno već gotovo.

GVOZDEN:

I ti i ja znamo da kolima možete stići za pet minuta do

KTV-a. Ne može.

Pavle vadi džoint i prska ga sprejem.

SVETISLAV:

Šta ti je to?

PAVLE:

Džoint sa esidom. Što?

SVETISLAV:

Sad si našao da duvaš?

Gvozden se sagne dam u izvuče džoint iz usta. Pavle ga hitro zgrabi za ruku i njom udari po stolu. Gvozdenu ispadne pištolj. Pavle zgrabi pištolj i uperi ga u Tamaru.

TAMARA:

Stani, pucaću.

PAVLE:

Pa, hajde. Pucaj.

TAMARA:

Gvozdene, da lid a pucam?

Gvozden obori glavu.

TAMARA:

Gvozdene, da li da pucam?

Gvozden proguta knedlu.

GVOZDEN:

Nemoj da pucaš! Pusti ih!

Pavle uzme pištolj iz Tamarine ruke. Poljubi je u ruku. Okreće se prema Gvozdenu. Uperi pištolj u njega. Podigne ga iznad njegove glave i puca u Trišićevu sliku na zidu.

PAVLE:

Mislio si se, taticе! Hajdemo!

Pavle i Svetislav otrče iz sobe. Gvozden pogne glavu.

75.ENT. STAN-DNEVNA SOBA. NOĆ

Kauč, stočić, stolica sa strane. DEČAK, tri godine, sedi na podu i gleda TV. Na TV-u je špica Šoua Pege i Trepka. Na televizoru se pojavljuje veliki natpis čirilični natpis "VELIKI ŠOU TREPKA I PEGE" u crno-beloj tehniци. NATPIS:

SVETISLAV PETROVIĆ: PEGA, TREPKO a zatim se smenjuju dečije oči koje trepću sve brže i brže.

DEČIJI HOR (off):

Ko, ko, ko je to?

Trep-ko je to!

Ko, ko, ko je to?

Trep-trep-ko je to!

Pe- pe! Ko je to?

Pe- Pe- Pega!

Trepko mu je brat

Al ne liči na njega!

Biće šale, smeha, biće svega,

Čekaju vas Trepko i Pega!"

MAJKA, rane četrdesete, sportski obučena, ulazi u sobu.

Staje sa poslužavnikom na kojem su kolači i sok.

MAJKA:

A, vidi ovo je ona emisija koju sam gledala kad sam bila
mala. Dopada ti se?

Dete zbumjeno zuri.

DEČAK:

Da.

MAJKA:

Odmakni se od televizora. Oćoravićeš.

DEČAK:

Da.

Dete se ne miče s mesta. Majka stavi posluženje na stočić a zatim uzme dete u ruke, odnese ga na kauč i namesti da sedi. Slika se "zamrzne", zatreperi a zatim se umesto serije pojavi prizore studija KTV- sto i stolice, mikrofoni a iza njih kartonska scenografija- šuma i kućica Ivice i Marice. U studiju su Svetislav i Pavle. Uperili su pištolje u glavu TRIŠIĆA MLAĐEG.

TRIŠIĆ MLAĐI:

Ja, Srđan Trišić, kao direktor ove stanice priznajem da sam učestvovao u nizu nezakonskih radnji kojima sam stekao nezakonitu dobit, da sam uz pomoć mog ovca, ministra policije, nameštenim tenderom dobio ovu televizijsku stanicu, da sam...

Pavle ga čušne pištoljem.

PAVLE:

Hajde ono glavno.

TRIŠIĆ MLAĐI:

Da sam naredio egzekuciju dve osobe ženskog pola koje se nalaze u sveže iskopanim humkama na Novom groblju te da sam znao da je moj otac pogubio tri osobe i teško osakatio jednu osobu i da nisam ništa uradio da to sprečim. Takođe želim da javno svedočim o kovanju zavere protiv državnog poretku a putem medijskih manipulacija u kojoj je učestvovalo nekoliko veoma uticajnijih ljudi u ovoj zemlji.

SVETISLAV:

Okej, bilo je dobro.

Svetislav udari Trišića kundakom po glavi. Istrčavaju iz studija.

MAJKA:

Jebote!

DEČAK:

Mama, nemoj da psuješ.

76.EXT. KEJ PORED REKE. NOĆ

Svetislav i Pavle stoje pored kontejnera. Svetislav drži u rukama kesu sa kasetama. Pavle drži u rukama kantu benzina.

SVETISLAV:

Eto, ode moja karijera.

PAVLE:

Da. Sačekaj malo.

Pavle spušta kantu benzina na zemlju i skida jaknu. Baca je u kontejner.

PAVLE:

Ode i moja narkomanska karijera.

SVETISLAV:

Pis, brate.

Pavle sipa benzin u kontejner a zatim vadi upaljač iz džepa pantalona. Kresne ga a zatim baci u kontejner

SVETISLAV:

Misliš da je to jedina kopija?

PAVLE:

Da su imali još neku iskoristili bi je do sada.

Gust beli dim se diže iz kontejnera.

SVETISLAV:

Ajde da se maknemo odavde pre nego što se potpuno uradimo.

PAVLE:

Slažem se. Šta ćeš sad?

SVETISLAV:

Što i ti. Skrivaću se.

Rukuju se.

PAVLE:

Vidimo se.

SVETISLAV:

Zdravulence.

PAVLE:

Zdravulence.

Svetislav odlazi na desnu a Pavle na levu stranu. Vatra se visoko diže iz kontejnera.

77.ENT. STAN. NOĆ

Majka spava. Dečak sedi i gleda TV. Drži u ruci daljinski upravljač. U gornjem desnom uglu je natpis RTS. Policajci guraju Trišića Mlađeg vezanog lisicama u kola.

SPIKERKA (off):

Nakon spektakularnog otkrića o zaveri, ubistvima I korupciji u najvišim krugovima policije počela je akcija koju su mnogi krstili kao "Nova Sablja"!

Dečak menja kanal. NATPIS: DFG. Čovek, obavijen dimom, sedi i povraća Dečak menja kanal. NATPIS: CV TV. Policajci tuku

čoveka cipelama u glavu. Dečak menja kanal. NATPIS: TSK TV.
Leš rasčerečene žene. Dečak vrišti /KRAJ/